

[Finansministeren.]

den indledende del af konklusionen op, men ikke den følgende del, for hvis han havde læst den følgende del op, ville han ikke have kunnet tage sig denne konklusion til indtægt. Jeg vil derfor tillade mig at fortsætte citatet dér, hvor det ærede medlem slap, idet jeg beder om formandens tilladelse til at citere. Det hedder på side 11 i redegørelsen fra det økonomiske råd:

„Såfremt det i løbet af de kommende måneder skulle vise sig ønskeligt at lempe den økonomiske politik for at imødegå tendenser til arbejdsløshed, må følgende forhold tages i betragtning:

Det må undgås, at der ved en for kraftig stigning i det private og offentlige byggeri sker en fornyet overophedning af byggesektoren. Frem for foranstaltninger, der ensidigt påvirker byggeaktiviteten, må man i givet fald foretrække lempelser, der sikrer en bedre udnyttelse af produktionsmulighederne i almindelighed. Dette kan opnås ved ændringer i penge- og finanspolitikken, og det fortsat høje renteniveau her i landet taler formentlig for, at det særlig bliver en lempelse i pengepolitikken, der kommer i betragtning.“

Der er endnu et par afsnit, men de ændrer ikke ved det indtryk, som man får. Her fremhæves altså pengepolitikken som det område, hvor en lempelse først bør finde sted, og det er just det, regeringens politik på det område, vi taler om i dag, er udtryk for.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg skal tillade mig at sige, at et løfte om, at der muligvis vil ske en lempelse i pengepolitikken, ikke er så forfærdelig meget værd. Da er det bedre at gøre det, man konkret har mulighed for, ikke mindst fordi formandskabet udtrykkelig siger, at det er bange for den stramning, der sker, når man opkræver den bundne opsparings beløb. Det er nu engang sådan, at én fugl i hånden er bedre end ti på taget; det tror jeg også gælder i dette tilfælde.

Den højtærede finansminister siger i øvrigt, at hvis Aksel Larsen af andre grunde har lyst til at stemme for dagsordensforslaget, skal han ikke holde sig tilbage, for regerin-

gen kan godt klare sig selv. Jeg beklager meget, at den højtærede finansminister ikke er i stand til at opfatte, hvad man siger. Jeg har udtrykkelig sagt, at dette forslag til dagsorden forekommer mig så pyramidalsk, skal vi kalde det unintelligent, at jeg af den grund ikke kan stemme for det, og min praksis har altid været den, at når der kommer et eller andet tåbeligt forslag her, svarer jeg: stemmer ikke; for noget, der er tåbeligt, kan jeg hverken stemme for eller imod. Jeg har givet en begrundelse for, at jeg anbefaler at stemme imod, og det er slet ikke den begrundelse, som det ærede medlem hr. Iver Poulsen nu tillod sig at skyde mig i skoene, idet det ærede medlem hr. Iver Poulsen hævdede, at Aksel Larsen havde sagt, han ville stemme imod, for at regeringen ikke skulle komme i mindretal. Det har jeg overhovedet ikke sagt. Jeg har sagt, at jeg ville stemme imod, fordi jeg ville være helt sikker på, at det lovforslag, vi behandler her, kommer til anden behandling, hvorved vi får mulighed for at stille ændringsforslag til det. Jeg håber, at det ærede medlem hr. Iver Poulsen nu har forstået det.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg begriber stadig væk ikke, hvorfor det ærede medlem hr. Aksel Larsen finder sig foranlediget til under denne debat at anvende den begrundelse, at han vil sikre sig en andenbehandling af lovforslaget. Der er jo ingen risiko i så henseende. Det ærede medlem kan jo blot afholde sig fra at stemme og dermed sikre sig det samme. Derfor synes jeg, det er ejendommeligt, at vi skal have denne begrundelse. Det er meget mærkeligt.

(Kort bemærkning).

Iver Poulsen: Det ærede medlem hr. Aksel Larsens begrundelse før falder jo knap sammen med den, han nu fremfører; men jeg kan dele den højtærede finansministers forundring over, at det ærede medlem ligefrem vil mase sig ind på regeringen, når regeringen ikke ønsker det selskab og regeringen kan stå alene.

Men alle de forskellige Aksel Larsenske krumspring bortforklarer jo ikke, at det ærede medlem forleden sagde: det første må